

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 63Cb/150/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6119329754
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 02. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Holečková
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2020:6119329754.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Banská Bystrica v konaní pred samosudkyňou JUDr. Katarínou Holečkovou v právnej veci žalobcu SetCar sk, a. s., so sídlom Ulica priemyselná 10, 038 52 Sučany, IČO: 50 387 189, právne zast. JUDr. Tomáš Zboja, advokáta, so sídlom Kuzmányho 4, 036 01 Martin, IČO: 42 072 905, proti žalovanému KOOPERATIVA poisťovňa, a. s. Vienna Insurance Group, so sídlom Štefanovičova 4, 816 23 Bratislava - Staré Mesto, IČO: 00 585 441, právne zast. JUDr. Felix Neupauer, advokát, so sídlom Dvořákovo nábrežie 7571/8A, 811 02 Bratislava, IČO: 37 928 422, o zaplatenie 157,20 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 157,20 Eur v lehote 3 dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Súd priznáva žalobcovi nárok na náhradu trov konania vo výške 100% voči žalovanému.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa prostredníctvom svojho právneho zástupcu žalobou doručenu súdu dňa 10. 07. 2019 domáhal od žalovaného úhrady istiny 157,20 Eur s príslušenstvom. Svoj nárok odôvodnil tým, že na základe škodovej udalosti evidovanej u žalovaného došlo dňa 12. 02. 2019 v Banskej Bystrici ku škodovej udalosti na motorovom vozidle I. XXX C., ev. č. E. spôsobenej poškodenému K. N., a to motorovým vozidlom Z. Z., ev. č. E., poisteného v poisťovni žalovaného. Predmetnú poistnú udalosť žalovaný eviduje pod č. XXXXXXXXXXXX. V dôsledku škodovej udalosti bol poškodený nútený užívať náhradné vozidlo na zabezpečenie svojich potrieb, a to zapožičaním si náhradného vozidla Š. R., ev. č. E. u žalobcu, v zmysle Zmluvy o nájme č. 89/44 zo dňa 14. 02. 2019. Po ukončení nájmu žalobca vystavil poškodenému faktúru č. 190088 zo dňa 19. 02. 2019 s dátumom splatnosti 20. 02. 2019 v sume 487,20 Eur. Oznamením o poistnom plnení zo dňa 01. 03. 2019 žalovaný oznámil poškodenému šetrenie udalosti tak, že neuznal uplatnenú výšku škody, čím priznal náklady vynaložené z titulu nájomného iba v sume 330,- Eur. Všetky doklady boli riadne žalovanému doručené pri uplatňovaní si náhrady škody v rámci likvidácie poistnej udalosti a tvorili podklad pre rozhodnutie žalovaného o ukončení šetrenia poistnej udalosti. Tieto doložil žalobca i súdu k žalobnému návrhu. Poškodený bol poškodnej udalosti nútený užívať náhradné vozidlo na zabezpečenie svojich potrieb, a to jeho zapožičaním. Poškodený následne uzatvoril so žalobcom Zmluvu o postúpení pohľadávky, ktorej predmetom bol nárok na náhradu škody vyplývajúcej z predmetnej poistnej udalosti z titulu náhrady účelne vynaložených nákladov za prenájom náhradného vozidla a uvedenú skutočnosť oznámil i žalovanému. Žalobca opiera svoj nárok o náhradu škody v zmysle § 4 ods. 1, 2, § 11 ods. 7 a § 15 ods. 1 Zákona o povinnom zmluvnom poistení a v zmysle ust. § 442 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Tento si uplatnil vo výške 157,20 Eur a v prípade úspechu požadoval náhradu trov konania. K žalobnému návrhu žalobca pripojil Zákazkový list č. I., Zmluvu o prenájme vozidla č. 89/44 zo dňa 14. 02. 2019, faktúru č. 190088 od SetCar sk, a. s., adresovanú K. N., Zmluvu o postúpení pohľadávky, Oznamenie o postúpení pohľadávky zo dňa 20. 02.

2019, Oznámenie o poistnom plnení zo strany žalovaného žalobcovi zo dňa 01. 03. 2019, Upomienku žalobcu adresovanú žalovanému zo dňa 03. 06. 2019, vrátane dokladu o odoslaní.

2. V upomínacom konaní žalovaný podal voči vydanému platobnému rozkazu pod č. 18Up 874/2019 zo dňa 30. 09. 2019 odpor, v ktorom mal za to, že podaný žalobný návrh podľa neho nespĺňa kritéria uvedené v § 132 CSP, keďže žalobca neopísal skutočností, z ktorých vyplýval uplatňovaný peňažný nárok. Keďže žalobca nemá ako predmet svojho podnikania v Obchodnom registri zapísané činnosti, ako faktoring, forfaiting, či nadobúdanie pohľadávok, ani obdobnú činnosť súvisiacu s nadobúdaním a správou pohľadávok, považuje takúto činnosť žalobcu za neoprávnené podnikanie. V konaní namietal aktívnu legitimitáciu žalobcu a to z dôvodu, že poškodený mal voči žalobcovi záväzok, ktorý spočíval v neuhradenej faktúre. Bol teda dlžníkom žalobcu. Potom po postúpení pohľadávky v súlade s ust. § 524 ods. 1 Občianskeho zákonníka žalovaný namietal, že žalobca nemohol platne uzatvoriť Zmluvu o postúpení pohľadávky, keďže pohľadávky nikdy neuhradil, ale došlo k postúpeniu záväzkov poškodeného v zmysle vystavenej faktúry žalobcom. Mal za to, že zmluva o postúpení pohľadávky bola uzatvorená v rozpore s ust. § 524 Občianskeho zákonníka. Uvedený úkon považoval žalovaný v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka za absolútne neplatný. V zmysle uvedeného neplatného právneho úkonu tvrdeného žalovaným mal poškodený ako postupca postúpiť pohľadávku, ktorú mal voči žalovanému, pričom išlo o sumu, ktorá vznikla, ako krátanie fakturovanej sumy v zmysle faktúry vystavenej žalobcom, voči poškodenému za opravu motorového vozidla, a to v dôsledku škodovej udalosti. Rovnako rozpornosť týkajúca sa predmetu postúpenia zakladá absolútnu neplatnosť predmetného právneho úkonu.

3. Žalovaný ďalej v odpore namietal, že svoj nárok na náhradu účelne vynaložených nákladov na prenájom náhradného vozidla žalobca opiera len odkazom na ustanovenia Zákona o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a tento nárok ďalej nijak nekonkretizuje napriek tomu, že rozsah upravuje § 4 Zákona o povinnom zmluvnom poistení. Nárok na náhradu nákladov za prenájom náhradného vozidla podľa tvrdenia žalovaného nevyplýva ani zo Zákona o povinnom zmluvnom poistení, ani z Občianskeho zákonníka. Rovnako žalobca nepreukázal, že poškodený bol nútený užívať náhradné vozidlo, ako to uvádza vo svojom žalobnom návrhu. Z tohto dôvodu mal za to, že neuniesol dôkazné bremeno ohľadne svojich tvrdení. Žalovaný v zmysle Oznámenia o poistnom plnení zo dňa 01. 03. 2019, v ktorom priznal náklady za nájom vozidla v rozsahu 6 dní do oznámenia o totálnej škode (deň 19. 02. 2019), a to pri sadzbe za deň 55,- Eur s DPH. Z tohto dôvodu mal za to, že plnenie zo strany žalovaného predstavovalo maximálne možné a objektívne preukázané plnenie, ktoré bolo žalovaným poskytnuté žalobcovi a akékoľvek ďalšie nároky žalobcu považoval za nepreukázané, neoprávnené a nedôvodné.

4. Právny zástupca žalobcu doplnil skutočnosťami namietané žalovaným ohľadne nejasností žaloby v zmysle svojho vyjadrenia k odporu, v ktorom rovnako podal i návrh na pokračovanie v konaní. Ďalej v ňom poukázal, že náhrada škody má plniť reparačnú funkciu a má zaistiť plnú kompenzáciu spôsobenej ujmy, nakoľko poškodený bol nie vlastným pričinením v dôsledku škodovej udalosti fakticky obmedzený v užívaní vlastného motorového vozidla. Potom náklady na vypožičanie osobného automobilu v porovnaní s nákladmi, ktoré by inak vynaložil na prevádzku svojho automobilu, ktorý nemohol používať v dôsledku poškodenia, je potrebné považovať za skutočnú škodu, ktorú je škodca povinný nahradiť v rozsahu nutne a účelne vynaložených nákladov (R 7/1992). Príčinnou súvislosťou je, že škoda, spočívajúca v nákladoch na prenájom náhradného vozidla, bola spôsobená porušením pravidiel cestnej premávky, čím došlo k poškodeniu vozidla poškodeného a nebol by nutný nájom náhradného motorového vozidla (rozsudok Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 3Cob 189/2014). Obdobný záver zaujal aj Krajský súd v Žiline v rozsudku sp. zn. 13Cob 110/2017 zo dňa 22. 11. 2017 ohľadne neexistujúcej povinnosti poškodeného hľadať najlacnejšiu požičovňu. V opačnom prípade by sa jednalo o neprimerané zaťažovanie poškodeného, keďže už stav poškodenia jeho motorového vozidla dopravnou nehodou, ako poistnou udalosťou, je výrazne obmedzujúcim stavom pre poškodeného. Žalobca preto považoval krátanie sadzby denného nájomného zo strany žalovaného za neoprávnené. Žalobca poskytuje služby náhradného vozidla v rámci svojej podnikateľskej činnosti a v danom mieste a čase sú jeho sadzby akceptované tak poisťovňami, ako aj všeobecnými súdmi. Za tým účelom súdu predložil cenník žalobcu, z ktorého je zrejmé, že za prenajaté vozidlo Š. R. mala byť účtovaná suma 110,40 Eur za deň, pričom po skončení nájmu bola fakturovaná len suma za prenájom obdobného vozidla, ako bolo poškodené vozidlo. Súdu predložil i prehľad akceptovateľných sadziieb žalovaným v susednej Českej republike. Podľa tohto sadzobníka by za nájom vozidla I. XXX mohla byť účtovaná denná sadzba až vo výške

1.500,- Kč bez DPH, čo v prepočte predstavuje sumu 58,75 Eur bez DPH. Podľa rozsudku Krajského súdu v Žiline č. 13Cob 75/2018 zo dňa 19. 09. 2018, vždy tá sporová strana, ktorá tvrdí skutočnosti, je nositeľom dôkaznej povinnosti k týmto poskytnutým tvrdeniam. To znamená, ak žalovaný, ktorý namietal tvrdenia, dôkazy o výške a dôvodnosti žalobcom uplatnenej škody, mal poskytnúť súdu nielen tvrdenia, ale aj dôkazy, ktorými by podložil svoje závery, čo sa nestalo. Žalobca mal za to, že žalovaný nepreukázal, že fakturovaná sadzba za jeden deň nájmu vo výške 69,60 Eur s DPH bola v danom mieste a čase neprimeraná. Žalovaný nevykonal ani relevantný prieskum trhu, na základe ktorého by mohol tvrdiť, že sadzba účtovaná žalobcom je neprimeraná. Zo strany žalovaného k výške sadzby za jeden deň nájmu nebol predložený jediný dôkaz, ktorý by odôvodňoval sadzbu uvedenú v oznámení o poistnom plnení. Rozdiel medzi priznanou sadzbou a fakturovanou zo strany žalobcu je pritom minimálny. K neoprávnenému podnikaniu žalobcu poukázal, že ide o štandardné postúpenie pohľadávky medzi subjektmi - poškodeným a žalobcom, keď poškodený svoj nárok na náhradu škody vyplývajúci z poistnej udalosti zo dňa 12. 02. 2019 z titulu náhrady účelne vynaložených nákladov na prenájom náhradného vozidla, ktoré poskytol poškodenému žalobca, ktoré vo zvyšnej časti nepriznanej žalovaným žalobca ďalej vymáha voči žalovanému predmetnou žalobou. Žalobca rovnako poprel tvrdenia žalovaného o nepreukázaní aktívnej vecnej legitímácii. V tomto smere poukázal i na rozsudok Okresného súdu Martin, sp. zn. 18Cb 32/2018 zo dňa 03. 05. 2018, ako aj Krajského súdu v Prešove, sp. zn. 3Cob 2/2018. Žalovaný pritom sám vo svojom rozhodnutí o ukončení likvidácie poskytol žalobcovi na jeho účet čiastočné poistné plnenie. Žalobca preto tvrdil, že v danom prípade došlo k vzájomnému zápočtu na úhradu fakturovaného nájomného s nárokom na zaplatenie odplaty za postúpenie pohľadávky a nie so samotným nárokom na náhradu škody, ktorý bol v zmysle zmluvy postúpený. Mal za to, že predmetnou zmluvou o postúpení pohľadávky poškodený v rámci jedného dokumentu uhradil predmetnú faktúru za nájom, čím došlo k vzniku škody a súčasne postúpil žalobcovi za odplatu svoj nárok na náhradu škody voči žalovanému, čím došlo k úbytku v majetkovej sfére žalobcu. Žalobca sa rovnako vyjadril i k neprimeranosti doby prenájmu, pričom v danom prípade je relevantný moment reálneho odstránenia nežiaduceho stavu a refundácia vznikutej škody a nie vedomosť poškodeného o rentabilnosti opravy tak, ako to tvrdil žalovaný. Nájom náhradného vozidla po oznámení zo dňa 19. 02. 2019 preto nemožno považovať za neopodstatnené navyšovanie nákladov, nakoľko nežiaduci stav v tom čase ešte stále pretrvával. Poukázal i na rozsudok Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 1Cob 85/2015 zo dňa 09. 06. 2016, s ktorými závermi sa žalobca stotožnil. Pre posúdenie primeranosti a účelnosti dĺžky prenájmu náhradného motorového vozidla je relevantné doručenie oznámenia o ukončení likvidácie poistnej udalosti a poukaz finančných prostriedkov ak na ne vzniká nárok oprávnenému. Poškodený mal v prejednávanej veci prepravené náhradné vozidlo len na nevyhnutnú dobu, nakoľko k ukončeniu šetrenia poistnej udalosti došlo až dorúčením oznámenia žalovaného poškodenému o definitívnom posúdení škodovej udalosti a o výške priznaného poistného plnenia (rozsudok Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 3Cob 109/2018 zo dňa 03. 10. 2018). Do tejto doby bol poškodený oprávnený používať náhradné vozidlo, ako účelne vynaložený náklad v zmysle všeobecnej rozhodovacej praxi súdov. Poukázal i na stanovisko Ústavného súdu ČR v Náleze sp. zn. I. ÚS 3831/17 zo dňa 24. 07. 2018, že poškodený, ktorého vozidlo bolo poškodené iba čiastočne, by mal byť v lepšom postavení, ako ten, ktorého vozidlo bolo zničené totálne, nie je na mieste, pretože sa nachádzajú v rovnakej životnej situácii z dôvodu vzniku škodovej udalosti, pre ktorú nemôžu užívať vozidlo vlastné a preto musia používať vozidlo náhradné. Preto, ak má poškodený nárok na náhradu nákladov vynaložených na prenájom náhradného vozidla počas doby opravy až do prevzatia si opraveného vozidla, má taktiež poškodený v prípade totálnej škody nárok na preplatenie účelne vynaložených nákladov na nájom do poukázania poistného plnenia, lebo až vtedy pomíne faktické obmedzenie poškodeného. Z tohto dôvodu žiadal uplatnený nárok priznať. Zároveň do termínu pojednávania žalobca doručil i ďalší listinný dôkaz, a to uplatnenie nároku na náhradu škody poškodeným.

5. Žalovaný sa k podaniu žalobcu nevyjadril, na pojednávanie vo veci sa nedostavil. Svoju neprítomnosť na pojednávaní síce ospravedlnil pre neodkladné pracovné povinnosti a vyťaženosť v danom termíne, ako i z dôvodu hospodárnosti a súhlasil s prejednaním veci a vyhlásením rozsudku v jeho neprítomnosti. Žalovaný pritom žiadal, aby súd žalobu zamietol.

6. Na pojednávaní vo veci samej žalobca zotrval na žalobe v celom rozsahu, opätovne sa vyjadril k aktívnej legitímácii, k účelnosti prenájmu motorového vozidla, k dĺžke a primeranosti fakturovanej sadzby prenajímateľom, tvrdenia žalovaného o neprimeranosti a o krátení dĺžky považoval za nepreukázané, keďže nepredložil k nim žalovaný žiaden listinný dôkaz. Súd preto následne po ukončení dokazovania v danej veci vyhlásil rozsudok v znení, ako je uvedený vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

7. Podľa § 4 ods. 1, 2 Zákona č. 381/2001 Z. z., poistenie zodpovednosti sa vzťahuje na každého, kto zodpovedá za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla uvedeného v poisťnej zmluve.

(2) Poistený má z poistenia zodpovednosti právo, aby poisťovateľ za neho nahradil poškodenému uplatnené preukázané nároky na náhradu

a) škody na zdraví a nákladov pri usmrtení,

b) škody vzniknutej poškodením, zničením, odcudzením alebo stratou vecí,

c) účelne vynaložených nákladov spojených s právnym zastúpením pri uplatňovaní nárokov podľa písmen a), b) a d), ak poisťovateľ nespĺnil povinnosti uvedené v § 11 ods. 6 písm. a) alebo písm. b) alebo poisťovateľ neoprávnene odmietol poskytnúť poisťné plnenie, alebo neoprávnene krátil poskytnuté poisťné plnenie,

d) ušlého zisku.

8. Podľa § 11 ods. 7 Zákona č. 381/2001 Z. z., poisťovateľ je povinný poskytnúť poisťné plnenie do 15 dní po skončení prešetrovania potrebného na zistenie rozsahu povinnosti poisťovateľa poskytnúť poisťné plnenie alebo po doručení právoplatného rozhodnutia súdu o výške náhrady škody poisťovateľovi, ak z tohto rozhodnutia nevyplýva iná lehota na poskytnutie poisťného plnenia.

9. Podľa § 15 ods. 1 Zákona č. 381/2001 Z. z., náhradu škody uhradza poisťovateľ poškodenému. Poškodený je oprávnený uplatniť svoj nárok na náhradu škody priamo proti poisťovateľovi 20) a je povinný tento nárok preukázať. 21)

10. Podľa § 442 ods. 1 Občianskeho zákonníka, uhradza sa skutočná škoda a to, čo poškodenému ušlo (ušlý zisk).

11. Podľa § 524 Občianskeho zákonníka, veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému.

(2) S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

12. Na základe vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že žaloba podaná žalobcom je dôvodná v celom rozsahu a preto jej vyhovel. Svoje rozhodnutie súd odôvodňuje nasledovne.

13. V konaní medzi stranami sporu nebolo sporné, že došlo ku škodovej udalosti na motorovom vozidle I. XXX C., ev. č. E. vo vlastníctve K. N., motorovým vozidlom Z. Z., ev. č. E., poisteným u žalovaného (L. R., F.B. XX, C., E. E.). Rovnako nebolo spornou skutočnosťou, že poškodený K. N., L.A. XXXX/XX, E. E., uzavrel s prenajímateľom SetCar sk, a. s., Sučany Zmluvu o prenájme vozidla pod č. 89/44 dňa 14. 02. 2019. Z predmetnej zmluvy o prenájme vozidla súd zistil, že poškodený si prenajal motorové vozidlo Š. R., ev. č. E., so stavom tachometra 37530km, dňa 14. 02. 2019, pri dennej sadzbe 110,40 Eur. Ako účel zapožičania bola uvedená potreba návštevy odborných lekárov v Banskej Bystrici a vo Zvolene. Pri ukončení nájmu bol dopísaný stav tachometra na 37875km, dohodnutá denná sadzba prenájmu 69,60 Eur, pričom k ukončeniu došlo dňa 20. 02. 2019. V závere poškodený prehlásil, že jeho motorové vozidlo je v servise nepojazdné, pričom poisťovňa Kooperativa oznámila, že sa jedná o totálnu škodu. Rovnako nebolo sporné, že spoločnosť žalobcu vyfakturovala poškodenému faktúrou č. 190088 za prenájom náhradného vozidla podľa zmluvy sumu 487,20 Eur, z ktorej sumu 330,- Eur následne žalovaný uhradil žalobcovi/poškodenému. Túto skutočnosť súd zistil z oznámenia o poisťnom plnení zo dňa 01. 03. 2019. V oznámení sa likvidátor k predmetnej poisťnej udalosti vyjadril, že vzhľadom na rozsah poškodenia neekonomická oprava - totálna škoda, bolo priznané zapožičanie náhradného vozidla do oznámenia o totálnej škode dňa 19. 02. 2019, t. j. 6 dní. Zároveň uviedol neprímerane účtovaná denná sadzba na náhradné vozidlo vzhľadom na typ požičaného, upravená na 55,- Eur s DPH. Rovnako nebolo spornou skutočnosťou, že poškodený oznámil žalovanému postúpenie pohľadávky podľa § 526 Občianskeho zákonníka.

14. Žalovaný v konaní namietal nedostatočne konkretizovaný skutkový stav podľa návrhu na vydanie platobného rozkazu v upomínacom konaní, čo žalobca odstránil podaním, a to vyjadrenie k odporu a v návrhu na pokračovanie v konaní. Súd preto túto námietku uplatnenú žalovaným považoval za nedôvodnú. Žalovaný v odpore proti vydanému platobnému rozkazu namietal i aktívnu legitímáciu na podanie predmetnej žaloby žalobcom, keďže mal za to, že zmluvou o postúpení pohľadávky poškodený, ako postupca, postúpil žalobcovi, ako postupníkovi, pohľadávky žalobcu, čo je v rozpore s ust. § 524 Občianskeho zákonníka. Žalobca sa k tejto skutočnosti vyjadril vo svojom vyjadrení k odporu, pričom poukázal i na viaceré rozhodnutia súdov k tejto otázke. Zo Zmluvy o postúpení pohľadávok uzatvorenej medzi poškodeným a žalobcom dňa 20. 02. 2019 súd zistil, že predmetom postúpenia bol nárok poškodeného na náhradu účelne vynaložených nákladov za nutné užívanie náhradného vozidla v príčinnej súvislosti so škodou zo dňa 12. 02. 2019 na vozidle I. XXX, ev. č. E.. Za túto pohľadávku sa podľa bodu 2 zaviazal žalobca uhradiť poškodenému odplatu podľa bode 4 a 5. Výšku odplaty si dohodli na sumu 487,20 Eur, pričom v bode 5 si vzájomné nároky započítali, a to nárok na úhradu odplaty za postúpenie pohľadávky s nárokom žalobcu na úhradu nájomného za náhradné vozidlo. Započítaním týchto pohľadávok zanikli vzájomné pohľadávky zmluvných strán tejto dohody, a to pohľadávka poškodeného voči žalobcovi podľa čl. 4 zmluvy o postúpení pohľadávok, t. j. odplata za postúpenie pohľadávky a pohľadávka žalobcu voči poškodenému z titulu nájomného zo zmluvy o nájme. Rovnako sa s uvedeným vysporiadal i Okresný súd Martin v rozhodnutí 18Cb 32/2018 zo dňa 03. 05. 2018. Krajský súd v Prešove v rozhodnutí 3Cob 2/2018 sa vysporiadal i s námietkou žalovaného ohľadne absolútnej neplatnosti zmluvy o postúpení pohľadávky, s ktorými závermi sa súd i v danom prípade stotožňuje. Skutočnosť, že došlo k úhrade predmetnej faktúry za nájom a súčasne aj k prevodu práva medzi žalobcom a poškodeným neodporuje zákonu a nespôsobuje absolútnu neplatnosť zmluvy o postúpení pohľadávky tak, ako to namietal žalovaný. I Krajský súd v Bratislave vo svojom rozhodnutí 3Cob 220/2017 zo dňa 17. 01. 2018 v bode 10 potvrdil, že je nesporné, že predmetná pohľadávka mohla byť predmetom postúpenia, keďže predmetom postúpenia bol nárok na náhradu škody, ktorý vznikol poškodenému, ako následok dopravnej nehody. Ide o skutočnú škodu podľa § 442 ods. 1 Občianskeho zákonníka v spojitosti so Zákonom č. 381/2001, t. j. náklady spojené s odstraňovaním dôsledkov poškodenia, medzi ktoré patrí aj prenájom náhradného motorového vozidla. Krajský súd v Bratislave dospel k záveru, že žalobca je aktívne legitímovaný a v konaní preukázal vznik škody, ktorý spočíva v nákladoch na zapožičanie vozidla. Úhradu nájomného v danom prípade supluje samotné postúpenie pohľadávky. Súd preto má za to, že žalobca na základe tvrdených skutočností žalobcom, s odkazom i na príslušné rozhodnutia súdov, preukázal svoju aktívnu legitímáciu v konaní a preto súd ďalej skúmal, či nárok uplatňovaný žalobcom je dôvodný, čo sa týka jeho dôvodnosti a výšky.

15. Žalovaný v konaní namietal, že nárok na náhradu nákladov na prenájom náhradného vozidla nevyplýva ani zo Zákona o povinnom zmluvnom poistení, ani z Občianskeho zákonníka. Rovnako tiež žalobca nepreukázal, že poškodený bol nútený užívať náhradné vozidlo.

16. Súd poukazuje, že poistený má z poistenia zodpovednosti právo, aby poisťovňa za neho nahradila poškodenému preukázané nároky na náhradu škody vzniknutej poškodením, zničením, odcudzením alebo stratou veci. Medzi tieto nároky je potrebné považovať nielen priame zničenie alebo poškodenie veci, ale aj škodu (náhradu nákladov), ktorá vznikla poškodenému v súvislosti s poškodením jeho veci. Pod skutočnou škodou sa rozumie ujma, ktorá nastala v majetkovej sfére poškodeného a je vyjadriteľná peniazmi, ako všeobecným ekvivalentom. Náklady na vypožičanie náhradného motorového vozidla sú skutočnou škodou. Sú to neočakávané náklady a výdavky, ktoré by poškodený nemal pri riadnom užívaní svojho motorového vozidla. Touto skutočnou škodou je preto vyplatené nájomné za prenajaté motorové vozidlo. Náklady za náhradné vozidlo sú hradené z povinného zmluvného poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla. Poškodený si môže uplatňovať tieto náklady v poisťovni, v ktorej je poistené motorové vozidlo, ktoré zapríčinilo dopravnú nehodu. Poškodený pritom musí poisťovni preukázať, že si prenajal motorové vozidlo predložením nájomnej zmluvy, ako aj že mu vznikli reálne náklady za prenájom náhradného vozidla. Rozsah náhrady škody pri prenajatom náhradnom vozidle je obmedzený hľadiskom účelnosti a nutnosti.

17. Z predložených listinných dôkazov mal súd za preukázané, že poškodený v dôsledku škodovej udalosti, ktorá mu znemožnila užívať vlastné motorové vozidlo, uzavrel so žalobcom zmluvu o prenájme vozidla, ktorú súdu, ako i žalovanému predložil. Túto odôvodňoval potrebou návštevy odborného lekára a teda cestovaním z Banskej Bystrice do Zvolena a späť. Tento účel je priamo uvedený i v predmetnej zmluve. Súd považoval námietku žalovaného ohľadne účelnosti zabezpečenia náhradného motorového

vozidla za právne irelevantné, keďže v zmysle oznámenia o poistnom plnení, ktoré adresoval priamo žalobcovi, tieto skutočnosti nenamietal a časť nákladov za použitie náhradného vozidla i žalobcovi vyplatil vo výške 330,- Eur. Žalovaný nevyplatil poškodenému, resp. žalobcovi len časť nákladov vo výške 157,20 Eur, keďže tieto mu priznal na miesto 7 dní len za 6 dní a z dôvodu nim tvrdenej neprimeranej dennej sadzby, ktorú upravil žalovaný len na sumu 55,- Eur s DPH za jeden deň. Súd však poukazuje, že zákon neukladá poškodenému povinnosť hľadať prenajímateľa, ktorý by prenajímal motorové vozidlá najlacnejšie. Poškodený nie je povinný vykonať akýkoľvek cenový prieskum pri výbere náhradného vozidla. Za obvyklú cenu pritom nemožno považovať výlučne cenu najlacnejšej, ale ani najdrahšej autopožičovne. Za primeranú dennú sadzbu možno považovať priemernú trhovú sadzbu denného prenájmu vozidla v danom regióne. Ohľadne týchto skutočností žalobca poukázal i na viaceré rozsudky súdov priamo vo vyjadrení k odporu proti vydanému platobnému rozkazu (OS BA I. sp. zn. 27Cb 39/2012, KS v Žiline rozsudok sp. zn. 13Cob 110/2017 zo dňa 22. 11. 2017). Žalobca rovnako poukázal, že poskytuje služby náhradného vozidla v rámci svojej podnikateľskej činnosti a v danom mieste a čase sú jeho sadzby akceptované poisťovňami, ako aj všeobecnými súdmi. Z tohto dôvodu súdu predložil i cenník žalobcu, z ktorého je zrejmé, že za prenajaté vozidlo Š. R. mala byť účtovaná cena až 110,40 Eur za jeden deň, avšak pri ukončení nájmu dňa 20. 02. 2019 žalobca účtoval poškodenému len nájomné pri dennej sadzbe 69,60 Eur, vrátane DPH, ktorá sadzba zodpovedala typu škodnou udalosťou poškodeného motorového vozidla poškodeného. Súd preto i z tohto dôvodu považoval námietky žalovaného za nedôvodné, pričom súd poukazuje i na tú skutočnosť, že žalovaný primeranú sadzbu vo výške 55,- Eur, vrátane DPH, ktorú použil pri likvidácii poistnej udalosti žiadnym spôsobom nepreukázal. Súd preto použitú sadzbu žalobcom fakturovanú v zmysle zmluvy o prenájme motorového vozidla poškodenému považoval za primeranú a námietky žalovaného za nedôvodné. Súd len konštatuje, že žalobca tvrdil v konaní, že v čase zapožičania náhradného motorového vozidla poškodenému nemal k dispozícii porovnateľné motorové vozidlo k poškodenému a preto použil pri ukončení nájmu sadzbu podľa cenníka žalobcu za porovnateľné motorové vozidlo.

18. Ku kráteniu nákladov z titulu dĺžky doby prenajatia motorového vozidla, súd sa stotožňuje s vyjadrením žalobcu v jeho podaní, ktorým sa vyjadroval k odporu žalovaného a v ktorom poukázal na odôvodnenie rozsudku Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 1Cob 85/2015 zo dňa 09. 06. 2016. Podľa názoru súdu v tomto rozsudku je relevantným momentom doručenie oznámenia o ukončení likvidácie poistnej udalosti a poukaz finančných prostriedkov ak na ne vzniká nárok oprávnenému. Rovnako odkazoval i na rozsudok Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 3Cob 109/2018 zo dňa 03. 10. 2018, podľa ktorého faktickú vedomosť o vzniknutej škode a o výške poskytnutého plnenia nadobúda poškodený až dňom doručenia skutočného rozhodnutia poisťovne o ukončení šetrenia poistnej udalosti. Do tejto doby je poškodený oprávnený používať náhradné vozidlo, ako účelne vynaložený náklad, v zmysle všeobecnej rozhodovacej praxi súdov. Obdobne tak rozhodol i Krajský súd v Žiline v konaní 13Cob 114/2019. V danom prípade v zmysle faktúry žalobcu, ktorou fakturoval výšku nájmu poškodenému je potrebné vychádzať z dátumu dodania tovaru služby, ktorý bol 20. 02. 2019, kedy došlo i k ukončeniu zmluvy o prenájme a kedy sa poškodený vyjadril v tom smere, že mu poisťovňa oznámila, že sa jedná o totálnu škodu. Súd poukazuje i na oznámenie o poistnom plnení zo strany žalovaného datované dňom 01. 03. 2019, kedy žalovaný žalobcovi sám oznamuje, že až dňa 28. 02. 2019 ukončili šetrenie poistnej udalosti, na základe ktorého predkladá výpočet škody. Žalovaný nijakým spôsobom nezodôvodnil a nepreukázal oznámenie o totálnej škode dňom 19. 02. 2019, do ktorého obdobia priznal poškodenému nárok na náhradu nákladov za prenájom náhradného motorového vozidla a ani v súdnom konaní tak neučinil. Súd mal preto za to, že žalovaný ohľadne jeho tvrdení neunesol dôkazné bremeno a preto náklady vynaložené poškodeným za prenájom motorového vozidla v zmysle Zmluvy o prenájme vozidla č. 89/44 zo dňa 14. 02. 2019 považoval za dôvodné v celom rozsahu v zmysle fakturácie č. 190088 vo výške 487,20 Eur. Z uvedenej sumy žalovaný už uhradil sumu 330,- Eur a preto dôvodnosť nároku žalobcu ohľadne sumy 157,20 Eur je preukázaná. Súd preto vyhovel žalobe tak, ako to uviedol vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

19. O trovách konania tunajší súd rozhodol v súlade s ust. § 255 ods. 1 CSP tak, že žalobcovi, ktorý mal plný úspech vo veci, priznal nárok na náhradu trov konania, voči žalovanému vo výške 100 %. O výške náhrady trov konania rozhodne súd postupom podľa § 262 ods. 2 CSP.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné odvolanie do 15 dní od doručenia jeho písomného vyhotovenia vo vyhotovení dvojmo alebo ústne do zápisnice prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Banskej Bystrici.

Podľa § 363 CSP v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.